

[BARBARYZM *sb m*

L sg barbaryzmie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Barbaryzm [Barbarismus – gdy nie wedle zachowania łacińskiego języka kto pisze, albo mowi. Mącz 23b; Słowo łacińskie złe, abo zepsowane, abo z cudzoziemskiego uczynione ujęciem, przydatkiem, odmianą – Barbarismus, vitium in una dictione Latina sive scribendo sive pronuntiando commissum additione, detractone, commutatione et aliis modis, quos enumerant grammatici; et hoc vitium in soluta oratione barbarismus vocatur, in ligata autem seu poetica – metaplasmus quasi transformatio et non iam vitium, quin ornamentum aliquando existimatur; ὁ βαρβαρισμός; barbara dictio seu verbum qualia plurima in latinitate vulgari Polonorum (paucos excipio) maxime iurisconsultorum, coenobitarum, concionatorum, historicorum, scholarum ac paedagogorum trivialium et huiusmodi passim proborum instar usurpantur Cn]: Si barbarifmi me notas, ego te solecifmi. Yesly mye vbaczyfł wbárbárfmye tedy ia óyebye wfoleczyfmye. MurmSpicz B3v.

MB